JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
5 päivänä marraskuuta 1996 *

1. Nyt esillä olevalla kanteella Italian tasavalta vaatii oliivien ja öljyn tuotosten vahvistamisesta markkinointivuodelle 1993—1994 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1840/94 [1] kumoamista (jäljempänä riidanalainen asetus).

2. Riidanalainen kysymys koskee pääasiallisesti sitä, pitääkö komission näitä tuotoksia vahvistaessaan pitäytyä jokaisen jäsenvaltion (tässä Italian hallituksen) viranomaisten antamiin tietoihin, vai onko sitä vastoin mahdollista, että se poikkeaa niistä, kuten se on riidanalaisessa asetuksessa tehnyt.

3. Italian hallitus perustelee asetuksen kumoamista koskevaa vaatimustaan pääasiallisesti seuraavilla kanneperusteilla:

— komissio on rikkonut öljyn tuotosten vahvistamista koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, koska se ei ole käyttänyt Italian tasavallan antamia tuotantoa koskevia tietoja, ja lisäksi se on loukannut oikeusvarmuuden periaatetta,

— asetusta ei ole perusteltu tai esitetyt perustelut ovat epäasianmukaisia,

— komissio on asetusta antaessaan syyllistynyt harkintavallan väärinkäyttöön.

Yhteisön säännökset

4. Nyt esillä olevaan asiaan sovelletaan seuraavia säädöksiä:

a) ensimmäisessä asetuksessa (rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta annettu neuvoston asetus N:o 136/66/ETY, [2] jäljempänä asetus

* Alkuperäinen kieli: espanja.

1 — EYVL L 193, s. 1.

2 — EYVL 1966, L 172, s. 3025.

N:o 136/66) säädetään tuottajille myönnettävistä tuista;

b) soveltamisasetuksessa (tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2261/84, [3] jäljempänä asetus N:o 2261/84) annetaan näitä tukia koskevat säännökset;

c) myöhemmin annetuissa eri asetuksissa on vuosittain vahvistettu jokaista markkinointivuotta koskevat

— tuotantoarviot ja etukäteen saatavissa olevat tuet;

— öljyn ja oliivien tuotantoaluekohtaiset tuotokset, joiden perusteella tosiasiallinen tuotanto määritetään.

5. Asetuksessa N:o 136/66 säädetään muiden keinojen ohella suorasta tuotantotuesta, jolla yhteisön tuottajille on "taattava —— kohtuullinen tulo, jonka taso voidaan oliiviöljyn osalta määritellä tuotannon tavoitehinnalla ja öljysiementen osalta tavoitehinnalla; kyseisten hintojen ja asianmukaisten kuluttajahintojen välinen erotus vastaa tukea, joka olisi myönnettävä asetetun tavoitteen saavuttamiseksi".

6. Asetuksen N:o 136/66 5 artiklan 2 kohdan [4] mukaan tukea myönnetään oliivinviljelijöille kahden vaihtoehtoisen järjestelmän mukaan, eli joko

a) tosiasiallisesti tuotetun oliiviöljyn määrän mukaan, tai

b) tiettyjen kiinteästi vahvistettujen tuotosten mukaan.

7. Ensin mainittu järjestelmä (tosiasiallinen tuotanto) koskee oliivinviljelijöitä, joiden tosiasiallinen markkinointivuoden öljyntuotanto on vähintään 500 kilogrammaa; kyseessä ovat siis suuret tuottajat.

3 — EYVL L 208, s. 3.

4 — Sellaisena kuin se on 27 päivänä marraskuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3499/90 (EYVL L 338, s. 1).

8. Toiseksi mainittua järjestelmää (tuotantoarvio) sovelletaan sellaisiin muihin oliivinviljelijöihin (toisin sanoen keskisuuriin ja pieniin tuottajiin), joiden markkinointivuoden tuotanto on pienempi kuin 500 kilogrammaa. Tällöin tuki saadaan soveltamalla jokaisen markkinointivuoden aikana kiinteästi etukäteen vahvistettujen oliivien ja öljyn tuotoksia tuotannossa olevien oliivipuiden määrään. [5]

9. Suurten tuottajien osalta perusteena käytetään siis tosiasiallisia tuotoksia. Keskikokoisten ja pienten tuottajien osalta tuki ei riipu niiden tosiasiallisesta tuotannosta, vaan se lasketaan edeltäkäsin määritettyjen lukujen perusteella: etukäteen jokaiselle markkinointivuodelle vahvistettu keskimääräinen tuotantoarvio kerrotaan tietyn yrityksen tuotannossa olevien oliivipuiden määrällä.

10. Asetuksessa N:o 2261/84 [6] säädetään tukien myöntämisestä. Sen 17 a artiklassa säädetään seuraavasti:

"1. Ennen 1 päivää joulukuuta komissio määrittää kuluvaksi markkinointivuodeksi oliivien ja öljyn tuotosten keskiarvon neljältä viimeiseltä markkinointivuodelta.

2. Ennen 1 päivää huhtikuuta vahvistetaan kuluvaksi markkinointivuodeksi asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

— arvioitu tuotanto,

— tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä, joka voidaan maksaa ennakolta. Tämän määrän on oltava sellainen, että kyseisen markkinointivuoden tuotantoarviot huomioon ottaen vältetään tuen maksaminen perusteettomasti oliivinviljelijöille.

3. Viimeistään kuusi kuukautta markkinointivuoden päätyttyä vahvistetaan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän markkinointivuoden:

— tosiasiallinen tuotanto, jolle tukioikeus on myönnetty,

— asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 1 kohdan viidennen alakohdan b alakoh-

5 — Asetuksen N:o 2261/84 2 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä marraskuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3500/90 (EYVL L 338, s. 3), säädetään seuraavasti:
"Sellaisten oliivinviljelijöiden osalta, joiden keskimääräinen tuotanto on vähintään 500 kilogrammaa oliiviöljyä markkinointivuotta kohti, tuki myönnetään asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti öljymäärälle, joka on tosiasiallisesti tuotettu hyväksytyssä myllyssä.
Muiden oliivinviljelijöiden osalta tuki myönnetään asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti, ja se on samansuuruinen kuin tuki, joka saadaan soveltamalla 18 artiklan mukaisesti neljän viimeisen markkinointivuoden aikana kiinteästi vahvistettujen oliivien ja öljyn tuotoksien keskiarvoa tuotannossa olevien oliivipuiden määrään, jos oliivit on jalostettu öljyksi hyväksytyssä myllyssä."

6 — Sellaisena kuin se on muutettuna edellä mainitulla asetuksella N:o 3500/90.

dassa säädetyn tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä, joka myönnetään tuottajille, joiden keskimääräinen tuotanto on vähintään 500 kilogrammaa markkinointivuotta kohti,

— määrä, joka on siirrettävä seuraavaan markkinointivuoteen, jos ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu tuotanto on vahvistettua enimmäismäärää pienempi.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta tiedot kuluvan markkinointivuoden oliiviöljytuotantoa koskevista arvioista. Komissio voi käyttää muita tietolähteitä ja tarvittaessa teettää oliiviöljytuotantoa koskevia tutkimuksia tai tiedusteluja."

11. Asetuksen N:o 2261/84 18 artiklassa vahvistetaan keskimääräisten tuotosten laskentatavat seuraavasti: "Asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut oliivien ja öljyn tuotokset vahvistetaan yhtenäisiä tuotantoalueita kohti viimeistään 31 päivänä toukokuuta kunakin vuonna tietojen perusteella, jotka tuottajajäsenvaltiot ovat toimittaneet viimeistään 30 päivänä huhtikuuta kunakin vuonna".

12. Oliivialan erityistoimenpiteistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annetun asetuksen N:o 2262/84 [7] tavoitteena on varmistaa tuotantotukijärjestelmän asianmukainen ja yhdenmukainen soveltaminen, koska kokemusten mukaan tuottajajäsenvaltioiden hallinnollinen rakenne ei ole mukautunut riittävästi yhteisön lainsäädännöllä säädettyjen tarkastusten tekemiseen.

13. Tästä syystä asetuksen N:o 2262/84 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "Jokaisen tuottajajäsenvaltion on perustettava oman oikeusjärjestyksensä mukaisesti erityinen toimielin, jonka tehtävänä ovat tietyt oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmään liittyvät tarkastukset ja toimet".

14. Oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 31 päivänä lokakuuta 1984 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3061/84 [8] 12 artiklassa säädetään seuraavasti:

"1. Asetuksen (ETY) N:o 2261/84 18 artiklassa tarkoitettujen oliivien ja öljyn tuotosten vahvistamiseksi tuottajajäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle määrätyt yhtenäisiä

7 — EYVL L 208, s. 11.
8 — EYVL L 288, s. 52.

tuotantoalueita koskevat tiedot, joiden laatimisessa on otettu huomion erityisesti:

— maantieteellinen sijainti ja maaperän viljelyominaisuudet,

— oliivipuiden pääasialliset lajikkeet sekä niiden yleisin leikkaustapa ja ikä.

2. Tietoihin on sisällyttävä jokaisen tuotantoalueen osalta vähintään;

a) alueen maantieteellinen rajaus;

b) arvio alasta, jolla kasvaa oliivipuita,

c) arvio oliivipuiden keskimääräisestä lukumäärästä oliivinviljelyyn käytettyä hehtaaria kohti;

d) keskimääräinen puukohtainen oliivintuotanto;

e) keskimääräinen öljyntuotanto 100:aa kilogrammaa oliiveja kohti.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta kunakin markkinointivuonna 2 kohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitetut tiedot sekä lyhyt selostus kunkin alueen tuotanto-olosuhteista markkinointivuoden aikana. [9]

4. Öljyn tuotosten vahvistamiseksi tuottajajäsenvaltioiden on määritettävä jokaisen tuotantoalueen osalta kyseisen alueen oliiviöljyn tuotos alueen puristuskykyä korjuun eri vaiheissa edustavissa eri tavalla varustetuissa myllyissä.

Oliivien tuotoksen vahvistamiseksi tuottajajäsenvaltioiden on määritettävä vähintään tärkeimmillä tuotantoalueilla markkinointivuoden alussa alueen tuotanto-olosuhteissa edustavista oliivipuista saadut oliivien tuotokset.

9 — Tämä kohta on tässä sellaisena kuin se on muutettuna 22 päivänä toukokuuta 1992 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1318/92 (EYVL L 140, s. 11).

5. Komission edustajat osallistuvat edellä tarkoitettujen tietojen määrittämiseen."

15. Markkinointivuoden 1993—1994 osalta 26 päivänä toukokuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1187/94, [10] jossa vahvistetaan mainittua markkinointivuotta koskeva oliiviöljyn tuotantoarvio ja sen tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä, joka voidaan maksaa ennakolta, säädetään, että markkinointivuonna:

— tuotantoarvio on 1 283 000 tonnia,

— ennakolta maksettavissa olevan tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä on

— Espanjan ja Portugalin osalta 51,02 ecua 100:aa kilogrammaa kohti,

— muiden jäsenvaltioiden osalta 67,82 ecua 100:aa kilogrammaa kohti.

10 — EYVL L 132, s. 4.

16. Lopuksi riidanalaisen asetuksen perusteluosassa todetaan, että asetuksen tarkoituksena on soveltaa asetuksen N:o 2261/84 18 artiklaa, vahvistamalla oliivien ja öljyn tuotokset yhtenäisiä tuotantoalueita kohti markkinointivuodelle 1993—1994. Tuottajajäsenvaltioiden antamat tiedot huomioon ottaen nämä tuotokset on vahvistettava liitteen I mukaisesti.

17. Erityisesti Italian tuotosten osalta riidanalaisen asetuksen perusteluosassa lisätään, että "liitteessä I mainittuja määriä on oikaistu ottaen huomioon ne tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet varmistaakseen sen, että nämä määrät ovat yhdenmukaisia komission asetuksessa (EY) N:o 1187/94 säädetyn arvioidun tuotannon kanssa".

18. Kantajana oleva valtio valittaa erityisesti juuri tämän "oikaisemisen" lopputuloksesta, sillä komission esittämät lukemat ovat (noin) 30 prosenttia pienemmät kuin Italian hallituksen esittämät lukemat. [11]

19. Keskimääräisten tuotosten määrittäminen oliivikiloina oliivipuuta kohti ja 100 kilosta oliiveja saatavina öljykiloina jokaista edeltä käsin vahvistettua yhtenäistä

11 — Italian esityksen ja asetuksen välillä olevat erot liittyvät puukohtaisten oliivikilomäärien vahvistamiseen. Komissio hyväksyi kuitenkin luvut, joilla vahvistettiin 100 oliivikilosta saatavat öljykilot.

tuotantoaluetta kohti on näet ratkaiseva tekijä laskettaessa markkinointivuoden tosiasiallista tuotantoa silloin kun oliivipuiden määrä ei muutu. Tämä vahvistetaan asiakirjassa, joka on Italian hallituksen kanteen liitteenä 3 ("Öljyntuotanto, joka on vahvistettu markkinointivuotta 1993—1994 koskevien oliivien ja öljyn tuotantoarvioiden perusteella").

Ensimmäinen kanneperuste: onko komission pitäydyttävä jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin?

20. Italian hallitus esittää ensimmäisen kanneperusteensa tueksi, että niiden yhteisön oikeussääntöjen mukaan, joita sen mielestä on sovellettava nyt esillä olevassa asiassa (EY:n perustamissopimuksen 155 artiklan 4 kohta, asetuksen N:o 2261/84 18 artikla, asetuksen N:o 3061/84 12 artikla ja asetuksen N:o 2262/84 1 artikla), ja oikeusvarmuutta koskevan periaatteen mukaan komissiolla ei ole oikeutta poiketa kunkin jäsenvaltion sille antamista tiedoista, siten kuin se oli tehnyt, kun se vahvistaa oliivien ja öljyn keskimääräisiä tuotoksia.

21. Italian hallitus väittää, että koska neuvosto on säätänyt jokaisella jäsenvaltiolla olevasta velvollisuudesta perustaa erityinen elin,[12] jonka tehtävänä on kansallisella tasolla kerätä, tarkastaa ja käsitellä oliiviöljytuotosten vahvistamiseen tarvittavia tietoja, ei olisi järkevää, että komissio voisi poiketa tältä elimeltä saaduista ja jäsenvaltioiden viranomaisten yhteisöjen viranomaisille antamista tiedoista.

22. Italian hallituksen mukaan kansalliset elimet (joka Italiassa on Agecontrol Spa) työskentelevät komission edeltäkäsin hyväksymän ohjelman perusteella ja komission virkamiesten valvonnassa sekä näiden antamien ohjeiden mukaisesti, ja tästä syystä on "perustavaa laatua olevien oikeusperiaatteiden ja yleisen oikeustajun vastaista", jos komissio ei ota huomioon näiden antamia tietoja.

23. Italian hallituksen antamassa vastauskirjelmässä esitetään tässä suhteessa tärkeä näkökohta: vaikka tämä ei kanteesta nimenomaisesti ilmenekään, Italian hallitus myöntää komission vastineeseen antamassaan vastauksessa, ettei voida kiistää, etteikö komissiolla olisi tietty harkintavalta, kun se vahvistaa keskimääräisiä tuotoksia. Myös istunnossa Italian hallituksen edustaja totesi, että kysymys ei ollut komission toimivallasta vahvistaa tuotokset ja muuttaa jäsenvaltioi-

12 — Kuten asetuksessa N:o 2262/84 on säädetty.

den antamia tietoja, vaan ainoastaan tällöin käytetystä "menetelmästä".

24. Italian hallituksen mukaan komissiolla voi olla tällainen mahdollisuus vain oletettaessa, että komissio osoittaa, että kansallisia tietoja ei ole laadittu edellä mainitun asetuksen N:o 3061/84 12 artiklassa säädettyjen objektiivisten perusteiden mukaisesti.

25. Mielestäni tähän kanneperusteeseen annettavan vastauksen on perustuttava kahdenlaisiin seikkoihin: ensimmäinen liittyy yhteisöjen toimielinten toimivaltaan arvioida jäsenvaltioiden antamia tietoja yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja markkinajärjestelyihin liittyvissä asioissa; toinen liittyy kysymyksessä olevien asetusten oikeaan tulkintaan.

i) Yhteisöjen toimielinten toimivalta arvioida jäsenvaltioiden antamia tietoja yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja markkinajärjestelyihin liittyvissä asioissa

26. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on vahvistettu, että komissiolla on yhteisen maatalouspolitiikan alaan kuuluvia toimenpiteitä toteuttaessaan toimivalta, jota on tulkittava laajassa merkityksessä. [13]

27. Tällainen tulkintaperuste perustuu siihen, että komissio on ainoa toimielin, joka kykenee jatkuvasti huolellisesti seuraamaan maatalousmarkkinoiden kehittymistä ja toimimaan tarvittavan ripeästi. Komission toimivallan rajoitukset on määritettävä ottaen erityisesti huomioon markkinajärjestelyllä olevat yleiset ja keskeiset tavoitteet. [14]

28. On erittäin tärkeää, että myöhempien päätösten — ja yleensäkin jokaisen maatalouspolitiikkaan liittyvän päätöksen — perustana olevat taloutta koskevat tiedot ovat eri markkinajärjestelyjen osalta oikeita, sillä tämän politiikan toteuttaminen on mahdollista vain tosiasioihin nojautuvien tietojen perusteella.

29. Yhteisöjen toimielimillä on tässä suhteessa tietynlaajuinen harkintavalta. Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa Roquette Frères vastaan neuvosto 29.10.1980 antamassaan tuomiossa [15] todennut, että "koska neuvoston on yhteisen maatalouspolitiikan toteuttamisen yhteydessä arvioitava monitahoista taloudellista tilannetta, tämän toimielimen harkintavaltaan kuuluu toteutettavien toimenpiteiden luonteen ja ulottuvuuden lisäksi

13 — Asia 22/88, Vreugdenhil ym., tuomio 29.6.1989 (Kok. 1989, s. 2049, 16 kohta).

14 — Em. asiassa Vreugdenhil ym. annetun tuomion 16 kohta; tämän suuntaisesti myös asiat 61/86, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 2.2.1988 (Kok. 1988, s. 431, 7 kohta); yhdistetyt asiat 279/84, 280/84, 285/84 ja 286/84, Rau ym. v. komissio, tuomio 11.3.1987 (Kok. 1987, s. 1069, 14 kohta) ja asia C-478/93, Alankomaat v. komissio, tuomio 17.10.1995 (Kok. 1995, s. I-3084, 30 kohta).

15 — Asia 138/79, Roquette Frères v. neuvosto, tuomio 29.10.1980 (Kok. 1980, s. 3333).

tietyssä määrin myös tosiseikkojen tarkistaminen — —".

30. Yhteisöjen tuomioistuin on tämän jälkeenkin edellä mainitussa asiassa Alankomaat vastaan komissio 17.10.1995 antamassaan tuomiossa vahvistanut, että komissio voi tarkistaa kansallisten viranomaisten toimittamien lukujen paikkansapitävyyden ja tarvittaessa omasta aloitteestaan korjata niitä.

31. Tässä asiassa Alankomaiden kuningaskunta esitti eräitä väitteitä, jotka ovat samanlaisia kuin Italian hallituksen nyt esillä olevassa asiassa esittämät väitteet: sen mielestä komissio ei ollut vähennyskerrointa määrittäessään toimivaltainen muuttamaan jäsenvaltioiden antamia tietoja, koska ainoastaan jäsenvaltiot voivat laatia taloudellisia toimijoita koskevia luetteloita ja vahvistaa viitemääriä. [16] Alankomaiden hallituksen mukaan komissiota ei EY:n perustamissopimuksen 155 artiklalla eikä banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen [17] 20 artiklalla valtuutettu yksipuolisesti muuttamaan kyseisiä tietoja.

32. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi tällaiset perustelut ja totesi sitä vastoin, että "jäsenvaltioilla tietojen keräämisessä ja antamisessa olevat tehtävät eivät voi estää komissiota tarkistamasta tietojen paikkansapitävyyttä ja korjaamasta niitä, jos ilmenee, että kahteen kertaan tehdyt laskelmat ovat omiaan aiheuttamaan sen, että tuontijärjestelmän perusta muuttuu". [18]

33. On totta, että olosuhteet tuossa asiassa olivat erilaiset kuin nyt esillä olevassa asiassa, mutta on myöskin totta, että sen logiikan ydintä, jolle yhteisöjen tuomioistuimen 17.10.1995 antama tuomio perustui, voidaan analogisesti soveltaa nyt esillä olevassa asiassa. [19] Lopullinen ratkaisu riippuu niistä tehtävistä, joita yhteisöjen toimielimille ja jäsenvaltioille on annettu kunkin markkinajärjestelyn yhteydessä.

34. On kuitenkin tarpeen tutkia rasva-alan yhteiseen markkinajärjestelyyn sovellettavien säännösten erityispiirteitä eli tässä tapauksessa Italian hallituksen riitauttamia asetuksia.

16 — Kysymys oli 22 päivänä lokakuuta 1993 annetusta komission asetuksesta (ETY) N:o 2920/93, jossa vahvistetaan yhtenäinen vähennyskerroin niiden banaanimäärien määrittämistä varten, jotka myönnetään kaikille luokkiin A ja B kuuluville toimijoille määritettäessä tariffikiintiötä vuoden 1993 toiselle kolmanneksille (EYVL L 264, s. 40).

17 — Banaanialan yhteisestä markkinointijärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1).

18 — Asiassa Alankomaat v. komissio annetun tuomion 37 kohta.

19 — Yhteisöjen tuomioistuin lisäsi (38— 40 kohta), että komission toimivaltaa tarkistaa ja korjata kansalliset tiedot ei kiistetty yhdistetyissä asioissa C-106/90, C-317/90 ja C-129/91, Emerald Meats v. komissio, 20.1.1993 annetussa tuomiossa (Kok. 1993, s. I-209, 40 kohta), jossa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että vaikka komission onkin hoidettava yhteisön hallintoa, se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että komission on välttämättä yksittäistapauksissa voitava korjata niitä virheellisiä päätöksiä, joita kansalliset viranomaiset ovat tässä yhteydessä tehneet.

ii) Riidanalaisten asetusten tulkinta

35. Kuten jo aiemmin totesin, asetuksen N:o 2261/84 18 artiklassa komissio valtuutetaan vahvistamaan oliivien ja öljyn tuotokset "— — *tietojen perusteella, jotka tuottajajäsenvaltiot ovat toimittaneet* — —". [20] Vaikka tätä ilmaisua tutkittaisiin minkä tahansa oikeudellisessa tulkinnassa tavallisesti käytettävän menetelmän avulla, sillä ei tarkoiteta, että kyseiset tiedot sitoisivat komissiota ehdottomasti siten, ettei se voisi niistä poiketa.

36. Puhtaasti sanamuotoon nojautuvan tulkintaperusteen mukaan sanalla "perusteella" tarkoitetaan sitä, että päätöksentekijä voi toimia riippumattomasti tietyllä perusteella ja saattaa näin päätökseen oman toimintansa. Komissio voi siis jäsenvaltioiden antamien tietojen "perusteella" aloittaa omien myöhempien toimenpiteidensä valmistelun.

37. Säännöksen todellinen merkitys antaa tukea sille näkemykselle, että asetuksella N:o 2261/84 annetaan komissiolle tietty itsenäinen päätöksentekovalta: ei olisi loogista, että sille annetaan tiettyjen tuotosten vahvistamistehtävä, jos kukin jäsenvaltio olisi jo aikaisemmin pysyvästi määrittänyt nämä samat tuotokset. Jos näin olisi, tuotosten lopullinen vahvistaminen kuuluisi suoraan jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle ja rasva-ainealan hallintokomitean ja komission olisi turha puuttua asiaan.

38. Tutkimalla säännöksellä olevaa tavoitetta päädytään samaan lopputulokseen: koska rasva-ainealan yhteisen markkinajärjestelyn hallinto on asetuksella annettu jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä toimivalle komissiolle, sillä on oltava myös tietty harkintavalta sen vahvistaessa tietoja tai sellaisia erilaisia seikkoja, jotka määritelmän mukaan ovat ratkaisevia määritettäessä tuottajien tuentarvetta.

39. Jos halutaan, että nämä tuet ovat alaa koskevassa yhteisön politiikassa asetettujen periaatteiden mukaisia ja että ne ovat myös yhteisön rahoitusintressien mukaisia, niiden on perustuttava oikeisiin ja asianmukaisiin tietoihin, ja voi olla, etteivät nämä tiedot käy yksiin jäsenvaltioiden antamien tietojen kanssa. Tämän vuoksi on loogista, jopa hyödyllistä, että komission on tutkittava, tarkistettava ja harkittava näitä tietoja ja tarvittaessa myös muita sellaisia asiaan liittyviä tekijöitä, joita ei ole asianmukaisesti arvioitu kansallisten viranomaisten ehdotuksissa.

40. Todellisuudessa, kuten olen jo huomauttanut, Italian hallitus on todennut komission

20 — Kursivointi tässä.

vastineeseen antamassaan vastauksessa ja istunnossa, ettei voida kiistää, etteikö komissiolla olisi tietty harkintavalta, kun se vahvistaa eri tuotoksia jäsenvaltion antamien lukujen perusteella. Italian hallituksen mielestä komission on kuitenkin joka tapauksessa osoitettava, että jäsenvaltion antamia tietoja ei ole laadittu edellä mainitussa asetuksessa N:o 3061/84 säädettyjen perusteiden mukaisesti.

41. En yhdy tähän viimeksi esitettyyn väitteeseen. Sitä vastoin olen sitä mieltä, että on mahdollista — ja nyt esillä oleva asia osoittaa näin olevan —, että kansalliset viranomaiset määrittävät omien viljelijöidensä tuotokset asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti ottamatta samalla huomioon kaikkia niitä tekijöitä, jotka vaikuttavat näiden tietojen määräytymiseen.

42. Asetuksen N:o 3061/84 12 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle määrätyt tiedot ja määritettävä jokaisen tuotantoalueen osalta kyseisen alueen oliivien ja oliiviöljyn tuotos. Komissiota ei tässä artiklassa tai missään muussakaan sovellettavissa olevassa artiklassa kuitenkaan kielletä tekemästä kansallisten viranomaisten päätelmistä eroavia päätelmiä jäsenvaltion sille toimittamien, edellä mainittujen perusteiden mukaisten tietojen nojalla. [21]

43. Käytännössä ei minun mielestäni ole oikeudellista estettä sille, että komissio poikkeaa kansallisista tiedoista katsoessaan, ettei kansallinen viranomainen ole asianmukaisesti ottanut huomioon sellaisia tosiseikkoja tai muita asiaan liittyviä tekijöitä, jotka merkittävästi vaikuttavat oliivialan tuotosten lopulliseen laskemiseen.

44. Ennen kaikkea — ja tämä on itse asiassa ongelman ratkaisu — komissio voi lainmukaisesti ottaa viiteperusteeksi markkinoilla tietyn markkinointivuoden aikana tosiasiallisesti vallitsevan tilanteen sellaisena tosiseikkana, joka osoittaa luotettavasti tuotannon määrän.

45. Tästä mahdollisuudesta säädetään nimenomaisesti asetuksen N:o 2261/84 17 a artiklan 4 kohdassa, jonka mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot kuluvan markkinointivuoden oliiviöljytuotantoa koskevista arvioista ja jonka mukaan komissio *"voi käyttää muita tietolähteitä ja tarvittaessa teettää oliiviöljytuotantoa koskevia tutkimuksia ja tiedusteluja"*. [22]

46. Italian hallitus korostaa, että muiden tietolähteiden käyttäminen on mahdollista ainoastaan silloin kun laaditaan tuotantoar-

21 — Keskustelussa kiistellään tältä osin sanoista: Italian hallitus myöntää, että komissio voi "korjata" kansallisia tietoja, mutta ei voi "muuttaa" niitä. Komissio puolestaan luonnehtii omaa toimintaansa tietojen "oikaisemiseksi". Näillä kolmella sanalla tarkoitetaan samaa tosiasiallista lopputulosta: sitä, että tiedot eroavat toisistaan. Mielestäni ongelma ei ole määrällinen vaan laadullinen siten, että siinä on kysymys tietojen muuttamisvallasta. Jos tällainen valta on annettu, pohdittavaksi jää vain, mitkä ovat ne perusteet, joiden nojalla uudet tiedot voidaan vahvistaa.

22 — Kursivointi tässä.

viota tiettyä markkinointivuotta varten, mikä on ainoa edellä mainitussa 17 a artiklan 4 kohdassa huomioon otettu olettama. Tämä ei Italian hallituksen mukaan koske tuotoksien vahvistamista, koska asetuksen N:o 3061/84 12 artiklassa ei ole vastaavaa säännöstä.

47. En ymmärrä, miksi komissio voisi käyttää hyväkseen jäsenvaltioiden sille toimittamista tiedoista eroavia tietoja vain silloin kun se vahvistaa tuotantoarviota, mutta ei silloin kun se vahvistaa tosiasiallista tuotantoa, joka perustuu yhtenäisiä tuotantoalueita varten vahvistettuihin keskimääräisiin tuotoksiin. [23]

48. Päinvastoin väitän, että jos komissio voi käyttää hyväkseen tällaisia eroavia tietoja väliaikaisten tietojen osalta (tuotantoarvio), sitä suuremmalla syyllä se voi käyttää niitä myös lopullisten tietojen osalta (tosiasiallinen tuotanto) erityisesti silloin kun tosiasiallinen tuotanto vaikuttaa määräävästi yhteisen markkinajärjestelyn hallintoon.

49. Se seikka, että asetuksen N:o 3061/84 12 artiklassa ei säädetä tästä, ei mielestäni ole vakuuttava perustelu. Asetuksen N:o 2261/84 17 a artiklassa (joka on annettu asetuksen N:o 3061/84 12 artiklan antamisen jälkeen, koska asetusta N:o 2261/84 on muutettu asetuksella N:o 3500/90) viitataan sekä tuotantoarvioon (2 kohta) että tosiasialliseen tuotantoon (3 kohta). Tästä seuraa, että en näe estettä sille, etteikö 17 a artiklan 4 kohdan loppuosa — toisin sanoen säännös, jolla komissio valtuutetaan ottamaan huomioon muita kuin jäsenvaltioiden toimittamia tietoja — olisi sovellettavissa molempien tuotantojen laskentaan.

50. Asetuksessa N:o 1187/94 öljyn markkinointivuoden 1993—1994 tuotannoksi on arvioitu 1 283 000 tonnia, josta Italian osuus on 430 000 tonnia. [24] Tämä määrä oli lähes 200 000 tonnia vähemmän kuin Italian viranomaisten tekemät arviot, ja tämän johdosta Italian maatalousministeriö lähetti 2.6.1994 [25] päivätyn valituskirjeen, joka ei kuitenkaan johtanut asetuksen N:o 1187/94 kumoamista koskevan kanteen nostamiseen.

51. Näihin lukuihin päästäkseen komissio perusti laskelmansa eri viranomaisten toimittamien tietojen lisäksi niiden taloudellisten toimijoitten antamiin tietoihin, joita asia koski (tuottajat, teollisuustoiminnan harjoittajat ja kauppiaat), kuten Italian maatalousministeriö on 2.6.1994 päivätyssä kirjeessään myöntänyt.

23 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 19 kohta.

24 — Näin todetaan EMOTR:n 28.7.1994 Italian viranomaisille antamassa tiedonannossa (vastineen liite 4).

25 — Vastineen liitteenä 1.

52. Tässä valituskirjeessä Italian maatalousministeriö ilmaisi huolensa niistä sen mielestä kielteisistä seurauksista, joita näin määritellyillä ennusteilla ja arvioilla tulisi olemaan: lähitulevaisuudessa markkinointivuotta 1993—1994 varten vahvistettava oliivien ja öljyn lopullinen tuotos saattoi maatalousministeriön mukaan vähentyä noin 30 prosentilla.

53. Italian viranomaiset tiesivät näin ollen, että sellaista tietyn markkinointivuoden oliivituotantoa koskevaa arviota tai ennustetta, joka perustuu virallisesti toimitettuihin ja suoraan asianomaisilta taloudellisilta toimijoilta saatuihin tietoihin, seurasi tavallisesti samansuuruinen tosiasiallinen (eikä arvioon perustuva) tuotos. Kuten jäljempänä tulen esittämään, tämä ei ole vain loogista, vaan myös tavallista oliiviöljyalalla.

54. Ei näet olisi järkevää, että toukokuussa 1994 (asetuksen N:o 1187/94 antamisajankohta) vahvistettaisiin sellainen lyhyen aikavälin arvio tai ennuste, joka on laskettu markkinoilta saatujen tietojen perusteella asianomaisille oliivinviljelijöille myönnettävien tukien aikaistamista varten, jotta saman vuoden heinäkuussa (riidanalaisen asetuksen antamisajankohta) voitaisiin laskea todelliset tuotokset sellaisten aivan erilaisten lukujen perusteella, jotka on saatu puhtaasti teoreettisten perusteiden nojalla. Arviolukujen ja lopullisten tuotantolukujen väliset huomattavat erot voivat olla perusteltuja vain siinä tapauksessa, että tilanne muuttuu merkittävästi markkinointivuoden touko- ja heinäkuun välisenä aikana.

55. Tämä ei tarkoita sitä, että "arvioitu" tuotanto vastaisi välttämättä "tosiasiallista" lopullista tuotantoa: jommassa kummassa voi olla muutoksia; on kuitenkin loogista, että jos arvioidun tuotannon määrittämiseksi tehdyt väliaikaiset laskelmat ovat perusteltuja (koska ne vastaavat markkinoita), lopullisia tuotoksia koskevat luvut eivät poikkea niistä liikaa ainakaan siinä tapauksessa, että ensimmäisen arvion perusteena olevat tekijät eivät ole muuttuneet huomattavasti.

56. Nyt esillä olevassa asiassa tapahtumien kulku on lisäksi tämän logiikan mukainen: komission [26] toimittamien markkinointivuosia 1987—1988 ja 1992—1993 koskevien lukujen mukaan, jotka koskevat kaikkia yhteisön oliiviöljyntuottajamaita (Italia, Espanja, Kreikka, Portugali ja Ranska), arvioidun ja lopullisen tuotannon välinen ero ei ylitä noin 7:ää prosenttia.

57. Erityisesti Italian osalta keskimääräinen ero näiden määrien (väliaikaisesti arvioidun tuotannon ja lopullisen tuotannon) välillä oli markkinointivuosina 1987—1988 ja 1992—1993 12 prosenttia. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että nyt kanteen kohteena olevaa markkinointivuotta edeltävää markkinointivuotta (eli markkinointivuotta 1992—1993) koskeva arvioitu tuotanto Italiassa oli vain 6 prosenttia alhaisempi kuin lopullinen tuotanto: väliaikainen arvio oli

26 — Vastineen liitteenä 3 oleva "Tutkimus arvioidun ja lopullisen tuotannon välisistä virhemarginaaleista".

385 000 tonnia lopullisen tuotannon ollessa 410 000 tonnia. [27]

58. Jos asiaa tarkastellaan asianosaisten esittämien kirjelmien perusteella, päädytään siihen lopputulokseen, että ne luvut, joita komissio käytti vahvistaessaan markkinointivuoden lopullisia tuotoksia, olivat luotettavampia ja vastasivat paremmin Italian oliiviöljymarkkinoiden tilannetta kuin Italian viranomaisten toimittamat luvut.

59. Vastineessa ja vastaajan vastauksessa esitetyt perustelut ja viittaukset osoittavat, että Italian viranomaisten antamat tuotoksia koskevat luvut (jotka perustuivat tammikuussa 1994 toimitettuihin tarkastuksiin ja tietoihin) oli arvioitu liian suuriksi, koska ne eivät vastanneet todellista tarjontaa, joka kävi ilmi korkeista markkinahinnoista.

60. Italian hallitus ei ole ottanut kantaa komission toteamukseen [28] siitä, milloin Agecontrol oli lopettanut niiden tietojen keruun, joiden perusteella se laati esityksensä; komissio totesi tämän tapahtuneen tammikuussa. Vaikka on varmaa, että tietyillä Etelä-Italian alueilla oliivien keruu on yleensä jo pitkällä tammikuun lopussa, on myöskin totta, että näin ei ole koko Italian tuotannon osalta asian laita. Tästä seuraa, että on mahdollista, että tammikuun jälkeisten kuukausien aikana ilmenneet ilmastolliset tai muut seikat vaikuttivat kielteisesti oliivituotantoon, mitä komissio nyt esillä olevassa asiassa korostaa, viitaten seuraavien kuukausien epäsuotuisiin ilmoihin. [29]

61. Komissio on katsonut, että näin on tosiasiassa asian laita nyt esillä olevassa asiassa ja liittänyt antamansa vastauksen liitteeksi 3 ISMEA:n helmikuussa 1994 julkaiseman tiedotuslehden, jossa käsitellään "Italian oliiviöljytuotantoa vuonna 1993". Tämän tiedotuslehden mukaan "aikaisempia tuotantoennusteita alennetaan markkinointivuoden alun huonon sään vuoksi — —. Sääolosuhteiden vaikutukset ovat tuntuneet etenkin etelässä ja ovat olleet erityisen merkittäviä Pugliassa".

27 — Esitän jäljempänä, minkä vuoksi tätä viimeksi mainittua markkinointivuotta koskevat tiedot ovat tärkeitä vahvistettaessa riidan kohteena olevia tuotoksia.

28 — Tämä toteamus vastasi lisäksi komission Italian maatalousministeriölle ja Agecontrol-toimistolle lähettämää 28.7.1994 päivättyä tiedonantoa; siinä todetaan, että "[Italian] määrittämät tuotokset perustuvat tammikuuhun asti suoritettuihin tarkastuksiin. Näiden tarkastusten olisi pitänyt jatkua ainakin maaliskuun loppuun saakka, jotta saataviin määriin mahdollisesti vaikuttavat erityiset olosuhteet olisi voitu ottaa huomioon ja jotta tuotantoarviota olisi voitu täsmentää".

29 — Komission antaman vastaajan vastauksen liitteenä 4 olevassa ilmavoimien sääpalvelun antamassa tiedotteessa korostetaan, että helmikuussa 1994 "Pugliassa, Calabriassa ja Sisiliassa keruutoiminta oli hyvin vilkasta" kahden viikon ajan.

Tämän saman tiedotuslehden mukaan ISMEA:n tekemä laskelma kyseisen markkinointivuoden oliiviöljytuotannosta Italiassa ei ylittänyt 450 000: ta tonnia.

62. Olipa syynä sää- tai muut tekijät, on varmaa, että komission antamat taloudelliset tiedot, joita Italian hallitus ei ole kiistänyt, osoittavat, että markkinointivuoden 1993—1994 tuotanto ei voinut vastata hallituksen esittämiä lukuja: markkinatilanne yhdessä edellisen markkinointivuoden kanssa osoittaa, että edellisen markkinointivuoden luvut eivät missään tapauksessa ylittyneet, päinvastoin.

63. Jos lähdetään siitä olettamasta, että yhteisöstä peräisin olevan oliiviöljyn hinnanmuodostus markkinoilla [30] on sopiva tarjonnan ja kysynnän mittari, seuraavana esitettävät seikat osoittavat, että markkinointivuoden 1993—1994 tuotannon, kun sitä verrattiin edelliseen, oli välttämättä oltava pienempi:

— eri oliivilajikkeiden markkinointivuoden 1993—1994 hinnat nousivat, mutta pysyivät joka tapauksessa interventiohintoja korkeampina, toisin kuin markkinointivuonna 1992—1993;

— markkinointivuoden 1993—1994 aikana ei tehty hakemuksia, jotka olisivat koskeneet yksityisiin varastointijärjestelmiin liittymistä, toisin kuin markkinointivuonna 1992—1993;

— markkinointivuoden 1993—1994 aikana oli tarpeen myydä ainakin 140 000 tonnia edellisen markkinointivuoden varastoista interventiohinnan ylittävään hintaan.

64. Kaiken tämän perusteella on todennäköistä, että markkinointivuoden 1993—1994 aikana saatavilla olleen oliiviöljyn määrä oli vähentynyt ja että tämä määrä ei missään tapauksessa ole voinut olla suurempi kuin markkinointivuosina 1992—1993.

65. Italian viranomaisten laatima markkinointivuotta 1993—1994 koskeva väliaikainen arvio (630 000 tonnia), joka ylitti huomattavasti edellisen markkinointivuoden lopullisen tuotannon, oli näin ollen liioiteltu.

30 — Komission mukaan yhteisö on suurin oliiviöljyn tuottaja (80 %), kuluttaja (75 %) ja myyjä (90 %). Tästä seuraa, että tuonnilla ja viennillä ei käytännössä ole vaikutusta yhteisön markkinoihin ja että yhteisön hintoja käytetään maailmanlaajuisesti viitehintoina.

66. Italian viranomaisten ilmoittamat markkinointivuotta 1993—1994 koskevat lopulliset tuotokset (oliiviöljyn lopullisen tuotannon määräksi oli laskettu 581 954 tonnia [31]), jotka nekin ylittivät edellisen markkinointivuoden vastaavat tuotokset, olivat myös suhteettoman suuria. Sitä vastoin komission riidanalaisessa asetuksessa vahvistamat Italian tuotokset ja näihin perustuva lopullinen tuotanto vastasivat paljon paremmin todellisuutta.

67. Lyhyesti sanottuna rasva-alan yhteistä markkinajärjestelyä koskevissa asetuksissa annetaan komissiolle oikeus olla ottamatta huomioon jäsenvaltioiden antamia tuotantoa koskevia tietoja, jos, kuten nyt esillä olevassa asiassa, nämä tiedot eivät vastaa alan todellista tilannetta. Komissio voi tällaisessa tilanteessa käyttää muita, esimerkiksi taloudellisten toimijoiden antamia ja markkinoiden tosiasialliseen kehitykseen perustuvia tietoja, kun se laskee niitä markkinointivuosikohtaisia oliivin ja oliiviöljyn tuotoksia, joiden perusteella oliivinviljelijöille myönnettävät avustukset määritetään.

68. Tästä seuraa, että Italian hallituksen vastauskirjelmässä esittämät väitteet, joiden mukaan oikeusvarmuuden periaatetta oli loukattu "päätöksellä, jota tehtäessä ei ollut otettu huomioon sen tekemiselle etukäteen vahvistettuja yleisiä sääntöjä", eivät myöskään ole perusteltuja.

31 — Tämä luku ilmenee kanteen liitteestä 3.

69. Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen kanneperuste

70. Italian hallitus väittää, että riidanalaista asetusta ei ole perusteltu riittävästi, ja että tämä on sellainen muotovirhe, josta seuraa, että asetus on kumottava.

71. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 190 artiklassa määrätyissä perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen tekemän riidanalaisen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta.

72. Yhteisön toimielimen ei tarvitse kuitenkaan esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, ovatko päätöksen perustelut perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisia, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. [32]

32 — Ks. asia C-350/88, Delacre ym. v. komissio, tuomio 14.2.1990 (Kok. 1990, s. I-395, 16 kohta) ja siinä mainittu oikeuskäytäntö.

73. Riidanalaisen asetuksen perusteluosan ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenevät ne seikat, joiden vuoksi komissio alensi Italian viranomaisten esittämiä lukuja: "jäsenvaltion [Italia] ilmoittamia määriä" on oikaistu "sen varmistamiseksi, että se [lopullinen tuotanto] on yhdenmukainen asetuksessa N:o 1187/94 arvioidun tuotannon kanssa".

74. Ei siis voida väittää, että asetuksessa ei olisi esitetty niitä syitä, joiden nojalla komissio on toiminut siten kuin se on tehnyt: mainitusta perustelukappaleesta käy selkeästi ilmi, että tuotosten alentaminen esitettyihin lukuihin nähden perustuu arvioidun tuotannon ja lopullisen tuotannon väliseen eroon. Toinen asia on, onko kantaja yhtä mieltä siitä, että tällainen peruste on oikeudellisesti perusteltu, mutta tällä ei ole merkitystä ehdottoman perusteluvelvollisuuden kannalta.

75. Itse asiassa Italian hallitus myöntää ilman muuta vastauskirjelmässään, että asetus on perusteltu ja riistää näin kaiken vaikutuksen toiselta kanneperusteeltaan. Vastauksessa todetaan nimittäin, että "— — riidanalaisessa asetuksessa on nimenomaan selkeästi perusteltu, miksi tuotokset on Italian osalta vahvistettu huomattavassa määrin kansallisesta ehdotuksesta poikkeaviksi — —".

Kolmas kanneperuste

76. Viimeisessä kanneperusteessaan Italian hallitus väittää, että komissio on syyllistynyt harkintavallan väärinkäyttöön antaessaan riidanalaisen asetuksen.

77. Komissio on syyllistynyt harkintavallan väärinkäyttöön, jolla tarkoitetaan tietylle elimelle tai yleensä viranomaiselle annettujen oikeuksien käyttämistä muun kuin normissa vahvistetun tarkoituksen toteuttamiseksi, jos voidaan osoittaa, että se hyväksyi asetuksen muussa tarkoituksessa kuin myötävaikuttaakseen siihen, että oliiviöljyntuotantoa koskevan tukijärjestelmän hallinto järjestetään mahdollisimman tarkoituksenmukaisella tavalla.

78. Jotta kanne, jossa komission väitetään syyllistyneen harkintavallan väärinkäyttöön, voisi menestyä, siinä olisi ainakin kerrottava, mikä on sovellettavalla säännöksellä tavoiteltu tarkoituksenmukainen päämäärä ja mikä on se muu tavoite, jota komission väitetään tavoitelleen.

79. Mitään tällaista ei ole esitetty nyt esillä olevassa asiassa. Kannekirjelmän lopussa todetaan, että komissio "on saavuttanut haluamansa päämäärän vahvistaessaan tuotokset oman harkintansa perusteella eikä siten, että

se olisi vain korjannut jäsenvaltioiden toimittamia tietoja ja että tämä menettely ei ole asetuksen N:o 2261/84 mukainen".

80. Tässä väitteessä yhdistetään virheellisesti tavoitteet (tai päämäärät) keinoihin. Muiden kuin jäsenvaltioiden toimittamien tietojen käyttäminen ei ole tavoite, vaan keino saavuttaa tavoite. Nyt esillä olevassa asiassa komission ainoana tavoitteena oli rasvaainealan yhteistä markkinajärjestelyä koskevan hallinnon järjestäminen mahdollisimman tehokkaalla tavalla, kuten komissio aivan oikein toteaa.

81. Vaikka oletettaisiin, että tuotokset, jotka komissio vahvisti muiden kuin jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella, eivät olisi pätevästi vahvistettuja, riidanalaista asetusta — joka näin ollen olisi mitätön näiden tuotosten vahvistamista koskevien säännösten vastaisena — ei olisi tämän vuoksi annettu harkintavaltaa väärinkäyttäen: komissio olisi tällöinkin tavoitellut säännöksen mukaista päämäärää, mutta epäasianmukaisin keinoin.

82. Myös tämä kanneperuste on siis hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

83. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan se asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on tätä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, vastapuoli on velvoitettava ne korvaamaan.

Ratkaisuehdotus

84. Edellä esitetyillä perusteilla ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) hylkää kanteen;

2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.